

prima instanță: L. Roic-Botezatu
instanța de apel: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

DECIZIE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de către Cazacu Ludvig,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Rehecinschi
Vladimir către Cazacu Ludvig cu privire la încasarea datoriei,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, prin care a fost
respinsă cererea lui Cazacu Ludvig cu privire la repunerea apelului în termen și apelul a
fost restituit ca fiind depus înafara termenului legal,

c o n s t a ț ă:

La 26 august 2016, Rehecinschi Vladimir a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Cazacu Ludvig cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 23 martie 2017, a fost admisă
acțiunea.

S-a încasat din contul lui Cazacu Ludvig în beneficiul lui Rehecinschi Vladimir
datoria în sumă de 45 000 lei, dobînda de întârziere în sumă de 24 099,86 lei și taxa de
stat în sumă de 2 294,93, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4 000 lei, cheltuieli
poștale în sumă de 11,50 lei și cheltuieli pentru citarea publică în sumă de 150 lei (f.d.
132, 152-159).

La 27 aprilie 2017, Cazacu Ludvig a declarat apel, împotriva hotărîrii primei instanțe
(f.d. 139-152).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, a fost respinsă cererea lui
Cazacu Ludvig privind repunerea în termenul de apel, cu restituirea apelului, ca fiind
depus înafara termenului legal (f.d. 170-175).

La 14 iulie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia
încheierii emise (f.d. 176).

La 07 august 2017, Cazacu Ludvig prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, solicitînd casarea acesteia
cu emiterea unei noi soluții prin care să fie repus în termenul de declarare a apelului.

În conformitate cu art. 425 CPC termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicare ei.

Prin prisma normei de drept citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 07 august 2017, este depus în termen, or la materialele pricinii nu sunt date din care să rezulte când recurentului i s-a comunicat actul judecătoresc contestat.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că instanța de apel eronat a aplicat normele de drept procedural, or, apelul a fost declarat în termenul de procedură deoarece calcularea termenului de declarare a apelului începe din ziua când i s-a adus la cunoștință dispozitivul hotărârii.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii din următoarele.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că, la 06 iulie 2017, a fost respinsă cererea lui Cazacu Ludvig privind repunerea apelului în termenul de procedură și cererea a fost restituită în adresa apelantului, ca fiind depusă tardiv (f.d. 170-175).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea Curții de Apel Chișinău întemeiată și legală, bazată pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt și aplicarea corectă a normelor de drept procedurale din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor enunțate, Colegiul constată că recurentul nu a demonstrat prin înscrieri probatoare imposibilitatea depunerii cererii de apel în termen, iar instanța de apel justificat a respins cererea lui Cazacu Ludvig de repunere în termen a apelului.

Este de menționat că recurentul la ședința de judecată în ordine de apel declarativ a solicitat repunerea apelului în termenul de procedură fără a invoca care-va temeii întemeiat din care considerent să fie repus în termenul de apel.

Argumentul invocat în prezentul recurs precum că a fost în imposibilitate de a depune apel în termenul de procedură, deoarece nu a știut despre hotărârea emisă de către prima instanță, nu poate fi reținut.

Cu referire la argumentul dat e de menționat că recurentul a cunoscut cu certitudine despre existența litigiului dat, fapt ce se confirmă prin avizurile de recepție din care rezultă citarea lui pentru ședințele de judecată în prima instanță și depunerea referinței

prin care și-a exprimat opinia vis-a-vis de acțiunea înaintată față de el (f.d. 81, 94, 95 103, 114, 126).

Judecătoria Hîncești, la 03 aprilie 2017, a expediat în adresa părților, copia hotărîrii (f.d. 134).

Prin urmare ultima urma să se conformeze normelor de procedură și să declare apel în termenul legal.

Mai mult, Cazacu Ludvig a cunoscut despre emiterea hotărîrii la 23 martie 2017, fapt ce rezultă din cererea depusă de către ultimul la 18 aprilie 2017, potrivit căreia solicită ca să facă cunoștință cu materialele pricinii (f.d. 135).

Instanța de recurs constată că în circumstanțele descrise, Cazacu Ludvig abuzează de drepturile sale procedurale, deoarece cunoscînd despre existența litigiului dat, nu a întreprins nici-o măsură pentru a afla despre soarta procesului.

Or, conform art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Articolul 61 alin. (1) Codul de procedură civilă expres prevede că părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Este de menționat că recurentul nu a demonstrat prin nicio probă că nu a cunoscut despre hotărîrea primei instanțe.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Ținînd cont de împrejurările menționate în coraport cu normele enumerate se conchide că apelantul – Cazacu Ludvig a încălcat termenul de 30 zile, consacrat în art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Colegiul relevă, de asemenea, că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămînerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a deciziei judecătorești emise în instanța de apel și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. Așa fiind, cu ocazia examinării cauzei Ponomaryov v. Ucraina (hotărîre din 3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea reiterează că dreptul la judecarea într-un mod echitabil de către o instanță, după cum este garantat de art. 6 § 1 al Convenției, trebuie interpretat în lumina

Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a statelor contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Curtea a observat că o situație similară a fost deja examinată în cauza Popov vs. Moldova din 06 decembrie 2005, în care a constatat că, prin neprezentarea motivelor pentru repunerea în termenul de prescripție pentru efectuarea unui act procedural, instanțele naționale au încălcat dreptul la un proces echitabil. În această cauza Curtea a notat că termenul de declarare a recursului a expirat, cu 47 de zile după expirarea termenului prevăzut de lege pentru depunerea lui (Melnic vs. Moldova, nr. 6923/03, 14 noiembrie 2006).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017.

În conformitate cu art., 427 alin. (1) lit. a) și art. 428 alin. (1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Robu Mariana.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Rehecinschi Vladimir către Cazacu Ludvig cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală